

over de næste 10 år, men det henholder sig vel også lidt til det, som jeg var inde på i min ordførtale, nemlig at vi ikke forsøger at lave en facitliste over, hvad der skal ske de næste 10 år. Det er jo heller ikke det, regeringens år 2010-plan gør. Den opstiller rammerne, nogle udfordringer, som man kan forholde sig til, og så kan vi tage en diskussion om de overordnede prioriteringer.

Jeg er faktisk glad for de forskellige ting på boligområdet, som boligministeren fremlagde i går. Jeg mener, der bliver taget hånd om problemerne. Det kan godt være, at hr. Keld Albrecht- sen eller andre mener, der skal tages endnu mere hånd om nogle af problemerne, også nogle af dem, der ligger ude i kommunerne, men jeg synes faktisk, at der i det her med at lave ungdomsboliger, støttede andelsboliger og ændrede regler for pensionskasser faktisk er nogle bud, som giver nogle ekstra boliger de steder, hvor man mangler dem. Men billedet er jo også meget forskelligt over det ganske land, ikke mindst på boligområdet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen der var gode ting i den plan, boligministeren fremlagde i går, men der var ikke speed nok, hvad angår almindelige almenyttige boliger, for der er ambitionsniveauet alt for lavt. Jeg havde håbet på, at vi fra Socialdemokratiet kunne have fået et tilsagn om, at man ville komme længere på det område, for der er masser af mennesker, der mangler at få en god og billig bolig.

Og når fru Pernille Blach Hansen sagde, at Enhedslisten og regeringen nok er enige i målsætningen om at mindske den økonomiske ulighed i samfundet, så er det muligvis rigtigt, men man kan bare ikke se det i virkeligheden. For det går modsat i virkeligheden. Der øges den økonomiske ulighed, og dér øges indkomstforskellene. Derfor bliver vi nødt til at bede om et helt klart svar fra Socialdemokratiet: Vil man være med til at mindske indkomstulighederne i samfundet ved at give dem, der har allermindst at leve for, et indkomstløft?

Og vil man, hvad angår de arbejdsløse, give dem flere reelle tilbud, der kan hjælpe dem i arbejde, i stedet for det tvangsregime, man har gennemført?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg tror, der er mange mennesker, der overværer denne debat, som har svært ved at forstå fru Pernille Blach Hansens ræsonnementer.

Det ene øjeblik harcelerer hun over Venstres skatteudspil, som siger uændret skattetryk, samtidig med at hendes parti sidder i en regering med et parti, der ønsker skatten sat ned. Jamen hvis man kan acceptere det, så må en uændret beskatning da ikke være noget voldsomt stort problem.

For en times tid siden sagde fru Pernille Blach Hansen, at det var grædekoneri, når jeg interesserede mig for det faldende tab af markedsandele for dansk erhvervsliv. I så fald er det altså grædekoneri, der har skrevet denne her publikation fra regeringen, for det er heraf, det fremgår, at vores markedsandel er faldet år efter år. Den nyeste undersøgelse, som jeg henviste til, er fra IMD Business School og viser altså, at vores samlede placering er faldet. I 1999 var vi på en 9. plads, i år 2000 på en 13. plads, i år 2001 var vores placering faldet til en 15. plads ud af 49 lande.

Kom så ikke og sig, at Danmark er et foregangsland. Det går faktisk den forkerte vej, og derfor er det meget bekymrende, at vi, når de internationale efterspørgsler falder, så ikke er i stand til at holde de markedsandele, vi har.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Finansministeren sagde i sin indledning, at der var grænser for, hvor høj skatten må være: Det er Venstre fuldstændig enig i.

Så siger den socialdemokratiske ordfører i sit indlæg, at man har lempet skatten mest på de lave indkomster. Jeg synes nok, det er en sandhed med modifikationer. Vi har lige fået et eksempel på det ene område, bl.a. de grønne afgifter, hvor det er indlysende klart af besvarelser, vi har fået fra skatteministeren, at de vender den tunge ende nedad, og at den procentvise stigning for lavindkomstgrupperne har været væsentlig større.

Men jeg vil godt tage et andet eksempel: Dengang pinsepakken blev forhandlet i 1998, blev lejeværdien omlagt til en ejendomsværdiskat. Det var to sider af samme sag, sagde den daværende skatteminister, bare på et lavere niveau. Så vil jeg gerne bede den socialdemokratiske ordfører om at redegøre for, hvad den omlægning til et lavere niveau har betydet for en familie i et